

>From: Janko<janko@bestofliterature.com>

>To: "Ja" <jarik@bestofliterature.com>

>Subject: Padrt

>Date: 13. 04. 2002 07:58

Jaro,

vcera vecer pred spanim (este ti chcem povedat, ze som bol uplne triezvy) sa definitivne na padrt rozbila koncepcia sveta a vesmiru, ktoru som si od zaciatku zivota tehlicku po tehlicke budoval ako viac menej uceleny logicky system. Som z toho dost otraseny, a aj ked viem, ze sa z toho spamatam a bezna realita ma pohlti, viem, ze budem musiet zacinat znova od zaciatku. Hovorim doslova od zaciatku. Pamatas sa na nase prve filozoficke debaty na gymnaziu - vtedy sme sa na chvilu dotykali poznania. Aj ked sme byvali v stane, na ktorom bolo napisane: Nam je vsetko jedno! To bol priamy presah k transcendentnu. Aj nasa Bapasaba a vyrok: Vsetko je dobre, neskor upresneny na: Vsetko je na picu.

Citali a zazili sme potom kadeco, ale coraz vacsie supiny poznania, ktore sme na seba naberali, sposobovali, ze nase vnimanie sa stale viac a viac stracalo v mnohovrstevnych obaloch, ktore

Posolstvo bohov

Napísal Janko Petrek

Pondelok, 23 November 2009 09:49 - Posledná úprava Piatok, 27 November 2009 19:22

nam zabranovali citit skutocnu skutocnost.

Citam teraz stale toho Castanedu - nejde o ziaden uceleny logicky system, su to skor len akesi fragmenty, ale vela veci koresponduje s tym, co si hovoril ty alebo ja.

Maj sa. Jano

>Attachment

Ján Petrek

□

POSOLSTVO BOHOV

Stalo sa v ďalekej budúcnosti. Kozmická loď pozemšťanov pri svojom putovaní vesmírom natrafila na planétu, kde objavili život, ktorý bol veľmi podobný životu na Zemi.

Výskum planéty ukázal, že bytosti, na výzor takmer rovnaké ako ľudia, žili stále vo fáze, ktorá ešte nedosiahla štandardnú technickú úroveň. Ich život bol veľmi jednoduchý, založený na poľnohospodárstve a chove domácich zvierat. Existovali aj jednoduché remeslá a obchod, ktorý robili výmenným spôsobom.

Velitelia expedície si uvedomovali, že akýkoľvek zásah do života bytostí, by znamenal katastrofu. V nijakom prípade nesmeli dôjsť ku vzájomnému kontaktu, aby sa neovplyvnil ich prirodzený vývoj. Kozmická loď však havarovala a zachránil sa len jeden kozmonaut - Redemer. Vedel, že jeho šance na návrat domov sú mizivé. V škole absolvoval kurz prežitia. Ako získať vodu, potravu, ako sa pohybovať v neznámom teréne, ako reagovať na neznáme formy života... Bola to hra, v ktorej so spolužiakmi súperili, kto najdlhšie prežije.

Teraz to hra nebola...

Redemer si len pomaly, kúsok po kúsku skladal dohromady dôsledky toho, čo sa práve stalo.

Pochopil, že je vlastne mŕtvym mužom.

Jednu časť života mal definitívne za sebou. Jeho rodina, priatelia, rodná planéta prestali existovať. Ostanú mu len spomienky.

Narodil sa do nového života. Dokonale cudzieho. Bude musieť začínať úplne od začiatku. Ako dieťa. Postupne sa oboznamovať s prostredím, nasávať jeho hmatateľnú realitu. Stávať sa jeho súčasťou. Zapadnúť do jeho sietí.

A navždy zabudnúť, že na svet prišiel niekde d'aleko.

Plynuli roky.

Redemer sa pomaly stával súčasťou života neznámej planéty. Ujala sa ho rodina, ktorá pri nešťastí prišla o svojho jediného syna a adoptovala ho. Vymyslel si príbeh, že pochádza z ďalekej krajiny, z ktorej musel utiecť. Uverili mu, veď takáto udalosť nebola v živote tamojších obyvateľov vzácnosťou.

Často bolo treba meniť miesto a identitu, pretože neexistovali zákony. Platilo archaické zvykové právo kto z koho, oko za oko, zub za zub. Život bol za takýchto okolností veľmi nepredvídateľný.

Tieto bytosti ešte stále žili v sociálnych zoskupeniach, ktoré nepoznali princíp altruizmu. Najlepšie vyhliadky na úspech v životnom procese mala agresivita, sila a bohatstvo. Spoločenské štruktúry boli decimované neustálymi spormi a nekonečnými lokálnymi vojnami. Boj o moc bol ústredným motívom fungovania ich sociálneho prostredia.

Redemer si len veľmi ťažko zvykal na také rozdielne podmienky a hodnotovú orientáciu spoločnosti, ktorá kedysi veľmi dávno panovala aj na jeho rodnej planéte a o ktorej pravidlách vedel len zo školských lavíc.

Vedel ale, že si bude musieť zvyknúť.

A nielen to. Bude musieť prijať pravidlá hry a správať sa ako platný člen prostredia.

Znamenalo to aj zabíjať, lúpiť...

Dokáže to? Dokáže sa zbaviť všetkých etických princípov, v ktorých od malička vyrastal a ktoré prikazovali vážiť si a akceptovať každú živú bytosť?

Redemer si stále viac a viac uvedomoval, že to nedokáže. Zdá sa, že jeho druhý život v prostredí s pravidlami prežitia, ktoré boli v absolútnom rozpore so všetkým, čo tvorilo jeho osobnosť, nebude mať dlhé trvanie.

Ak nezabije on, zabijú jeho.

Čaká ho teda nevyhnutný koniec?

Redemer vedel, že jedna možnosť existuje. Bola to však možnosť, keď by musel porušiť prísne pravidlá. Zasiahnuť do života tejto vznikajúcej civilizácie. Z začať šíriť nové myšlienky. Povedať týmto bytostiam, že existuje ešte aj iný svet.

Svet, kde nevládne násilie a brutálna moc. Svet, kde je život najvyššou hodnotou. Svet, kde princípom fungovania spoločnosti je altruizmus.

Má však na to právo?

Tieto bytosti prídu na to predsa samé. To je prirodzený zákon vesmírnej evolúcie života. Má právo urýchliť jej vývoj? Nečakane vniesť do ich hodnotového rebríčka zásadne nové prvky?

Redemer nevedel, aká bude reakcia. Bude musieť začať pomaly a opatrne. Vytvoriť si okolo seba okruh bytostí, ktoré prijmu jeho posolstvo a stotožnia sa s ním.

Stretol už veľa jedincov, ktorí boli v myslení ďalej ako ostatná komunita. Títo jedinci jeho učenie prijmu ako prví.

Budú ho ďalej šíriť.

Zákonitosti šírenia informácií dobre poznal. V škole to bola jeho obľúbená téma. Informácia, rúcajúca konvenčný systém, má veľkú životaschopnosť. Vždy si nájde cestu, ako preraziť. Nakoniec sa touto informáciou zahltí celý systém a dôjde k jeho zásadnej transformácii. Spoločnosť postúpi o krok vpred.

Redemer si uvedomoval ešte jednu vec. Ak chce, aby informácia bola prieraznejšia, musí vykonať obeť. Využiť efekt, na ktorý si hmlisto spomínal z hodín sociológie správania sociálnych štruktúr. Vedel, že skôr alebo neskôr sa stane pre jedincov, ktorým existujúci systém vyhovuje, nepohodlným. Nevyhne sa prenasledovaniu.

Na jeho strane však budú bytosti, ktoré ho budú zbožňovať pre jeho posolstvo. Budú ho chrániť.

Jeho nepriatelia ho však napokon dostanú. Dajú mu na výber. A vtedy nastane čas ťažkého rozhodnutia...

Scenár vývoja, ktorý Redemer očakával, sa plynutím rokov stával skutočnosťou.

Najťažšie boli začiatky. Bolo treba upútať pozornosť. Redemerovi pomohol krízový kufrík – súčasť záchranného modulu. Mal tu dôležité lieky a prípravky na získavanie vody z hornín.

Vďaka tomu sa mu podarilo vyliečiť niekoľko bytostí, ktoré by inak zomreli. V krajine, kde bolo stále sucho, upútal schopnosťou získať pohár vody z obyčajného kameňa.

Bytostiam sa Redemerova činnosť javila ako zázrak. Získal veľkú autoritu. Jeho slová, rady a poučenia, brali veľmi vážne a snažili sa podľa nich správať.

Redemer chodil po krajine a kázal múdrosti. Snažil sa byť jednoduchý, aby ho chápali. Základný vzorec správania zredukoval do dvoch ľahko pochopiteľných zásad: konať tak, aby ani jednej bytosti nebolo ubližované a tolerovať rozdielnosti iných.

Stalo sa, že u Redemera hľadala pomoc žena, ktorá sa živila predávaním svojho tela pre potešenie mužov. Spoločenstvo ju chcelo ukameňovať, pretože v ich očiach bola hriešnicou.

Redemer sa postavil pred ženu a povedal. Nech prvý hodí kameňom ten, komu táto žena ublížila.

Bytosti ostali v pomykove. Nenašiel sa nik, kto by mohol povedať, že táto žena niekomu vykonala zlý skutok. Dav rozhorčených sa zahanbene rozišiel.

Nový koncept správania sa v sociálnom systéme bytostí rýchlo šírila. Do kvality života prinášal zmeny, ktoré zásadne menili vzťahy, systém bol stabilnejší a tým aj životaschopnejší.

Stalo sa však to, čo Redemer očakával. Tí, ktorým jeho učenie ohrozovalo bohatstvo a moc, pripravovali jeho zajatie.

Redemer tušil, že čas konca sa blíži. Usporiadal hostinu, kde pozval dvanásť svojich najvernejších žiakov. Bola to jeho posledná večera.

Redemer oznámil, čo ho čaká. Vyzval ich, aby pokračovali v jeho posolstve. Žiaci sa búrili, nechceli pripustiť koniec, ale Redemer im vysvetlil, že je to nevyhnutnosť, a to, čo sa udeje, prinesie jeho učeniu, a tým aj všetkým bytostiam, veľký úžitok.

Zotmelo sa. Večera skončila. Spoločnosť sa smutne rozišla.

Redemer sa utiahol do ústrania na vrchol blízkeho pahorku. Žiaci rešpektovali jeho samotu. Častokrát ho takto vídali samého pod nočnou oblohou. Hľadel na hviezdy, akoby sa s niekým rozprával. Už nemôžem, nemám síl, šepkal a uprene hľadel na jednu z miliárd hviezd. Som len človek. Možno som týmto bytostiam pomohol. Som ale iný ako oni. A každým dňom budem viac a viac iný. Moja osobnosť sa rozpadáva. A viem, čo to znamená. Pamätám si texty z učebnice psychiatrie. Absolútna izolácia od kultúrneho a spoločenského prostredia materskej planéty skôr alebo neskôr prináša rozpad integrity vedomia. Nedá sa to zastaviť. Diagnóza sa bude len a len zhoršovať. Niet iného východiska.